

Henk Pijnenburg www.artpijnenburg.nl henkpijnenburg@gmail.com 0621537406

Privé Domein 159 **Aaron van Erp** (1978) in **CLUB SOLO BREDA**

HET IS MIJN FEESTJE EN IK HUIL ALS IK DAT WIL

Een uiterst klein schilderijtje, 40x30, 2020 maar wat heeft het onze tijd raak getypeerd!

Een feesthoedje, met zo'n sportbroek van de gemiddelde burger met ontblote borst, een fles cola en daarnaast een Twisk chocoladereep van Mars en linksboven het geldcijfer 8, tevens het getal van de eeuwigdurende terugkeer en achter hem bloedig vlees of ontplofte feestknallers, wie zal het zeggen. De jarige job heeft zijn handen voor een uitdrukkingloos vol tranen gezicht geplaatst. Het zou van Erp zelf kunnen zijn of de Nederlander die alles ontnomen is in deze coronatijd. Het schilderijtje maakt alles belachelijk, we hebben het zelf verpest. STEENGOED!

Bovenstaand klein schilderijtje is te zien in Club Solo in de Kloosterstraat 138, tegenover een grote parkeerplaats, in Breda. Het woord Solo zegt het al, er worden daar door een staf van enthousiastelingen solotentoonstellingen gehouden. Een mooie oude ruimte met oude stalen pilaren, en doet een beetje denken aan de Cacaofabriek in Helmond.

Waarschijnlijk een van de weinige museale ruimtes waar een beperkt aantal bezoekers, op afspraak, de tentoonstelling mogen bekijken.

Ik ontmoette daar vooral verzamelaars van de werken van Aaron van Erp uit België en ons eigen land.

Ook Henk Visch en zijn vrouw. Henk Visch is misschien wel de succesvolste beeldhouwer van Nederland. Zijn tentoonstelling onlangs bij Tim van Laere in Antwerpen was totaal uitverkocht. Henk ontmoette dus Henk. Echter Henk Visch wist me te vertellen hoe ontzettend goed Aaron als kunstenaar is. Op dit moment hangt er een groot werk van Aaron in de stichting 'Huis Henk Visch'. Geen gemakkelijk werk, mysterieus, ongrijpbaar zonder de mens de les te leren, met ook veel humor.

'Ik wil niet vertellen dat de mens een smerig wezen is maar het is wel mijn uitgangspunt'.

Het kwaad van de wereld dat Aaron tekent en schildert ligt er nooit dubbel en dwars bovenop zoals Ronald Ophuis exact weergeeft. Ophuis laat moordpartijen in het echt door figuranten uitbeelden en zal waarschijnlijk gebruik maken van fotomateriaal.

Aaron beeldt het kwaad zeer diffuus aan, alsof het hele heelal er mee besmet is, het zit in ieder van ons en kan op meest onverwachte momenten vanuit het niets lijkt wel opduiken. De mens is immers een vreemde voor zichzelf.

stilleven met zaag, 50x60, 2020

Ronald Ophuis

Aaron schildert mensen, dieren, voorwerpen nooit af, dat moeten de toeschouwers zelf aanvullen, hij suggereert, laat in zijn nieuwste werken het doek zelfs onbeschilderd, nee is deel van het werk. Het kwaad wordt poëzie, pure verbeelding met een ondertoon van het obscure, het niet kunnen ontkomen aan de kronkels in het menselijk bewustzijn. Feiten en fictie lopen door elkaar heen, zijn meer en meer in onze tijd verwisselbaar.

Bij Ophuis wordt altijd iets toegevoegd, het kan niet duidelijk genoeg, de toeschouwer moet de feiten worden verteld, hoe erger hoe beter. Aaron is een meester in het weglaten, hij heeft meer verwantschap met Francis Bacon, die ook het kwaad min of meer suggereert, *maar zijn bewegende beelden worden bevroren terwijl het kwaad bij Aaron overal in het heelal is, het doemt op uit het niets, het is onvoorspelbaar*. Aaron viel al in 1999 voor de bevroren bewegende beelden van Bacon, duidelijk te zien op onderstaand plaatje uit 1999 (niet op deze tentoonstelling).

Francis Bacon
die vluchtige lijn rondom het hoofd zou zomaar het begin kunnen zijn naar zijn ontwikkeling van vervluchtigende onaffe figuren.

Aaron van Erps zoektocht naar eigen identiteit 1999,
die vluchtige lijn rondom het hoofd zou zomaar het begin kunnen zijn naar zijn ontwikkeling van

De kunstwerken van Aaron van Erp zijn voor poëten, niet voor de intellectuele droogstoppel met alleen een titel, nee, alleen voor de toeschouwer die het begrip van de wereld voelt, voor hem of haar die verstand, gevoel, intuïtie en ervaring in zich verenigd zien, misschien verkregen door vele levens die na-ebben, die komen en gaan als vloed en eb.

Jan Hoet

Ik herinner me als de dag van gisteren tijdens een ontmoeting met Jan, na de opening als directeur van het nieuwe MARTa museum in Herford mei 2005 en hij me vroeg als de gekste verzamelaar van Nederland of ik nog iets nieuws had en ik naar mijn auto holde en het door mij in elkaar gezette eerste boek van Aaron toonde en hij na er doorheen gebladerd te hebben onmiddellijk uitriep: *'Dit is geweldig: impressionisme, expressionisme, surrealisme, pop art, anekdotiek, verhalend, abstractie, conceptkunst ineen.'* *Dat is niet niks beste lezer!*

Inspiratiebronnen

Je vraagt je af waar de beelden bij Aaron vandaan komen. Voor zijn dissertatie 'SOEP' voor zijn eindexamen aan de academie in Den Bosch zegt hij: 'Wat er door mijn hoofd spookt zijn losse elementjes die komen uit onze herinnering'. Hij vergelijkt het ook met een pan soep die aan de kook raakt en er plotseling een ingrediënt uit de pan vliegt.

In die pan soep heeft Aaron wel zijn eigen ingrediënten gestopt zoals de kunstgeschiedenis, de filosofie, literatuur, de politiek, verhalen uit de literatuur en wat hem overkomt en allerlei misschien op het oog triviale dingen die dan toch een andere betekenis hebben.

Mijn verhaal in de catalogus 'Soep' voor schilderijen uit de periode 2008-2010 gaf ik de titel:

'OH GOD, Het Leven IS EEN ONMOGELIJKE OPGAVE'. Ik schreef onder andere het volgende over Aaron van Erp: *'Geen rechte paden in mijn leven, de natuur en mijn eigen natuur zijn grillig als de pest, geen ambtenarij en regels, geen schema's en berekeningen, ik kijk ietwat scheef in het leven, de wereld tuimelt voortdurend, ik heb geen rijbewijs voor auto en levenspad. Mijn kracht is mijn onvermogen, mijn niet-weten, mijn beelden zijn als visioenen, er is een ontzaglijke begeerte naar het visioen in mijn ziel, onwetend voor mijzelf.'*

De overgave van Occupy Breda 2011. Komt goed uit nu we toch in Breda zijn.

De overgave van Occupy Breda, olieverf op doek, 220x300, 2011

Het schilderij is in het bezit van een bevriende verzamelaar uit België die voor deze tentoonstelling een hele deur heeft moeten uitbreken. Het schilderij is geïnspireerd door de overgave van Breda (1634-1635), ook wel Las Lanzas genoemd, van de Spaanse schilder Diego Velázquez (1599-1660). Het schilderij bevindt zich in het Prado museum, Museum Helmond heeft een kopie.

Aaron van Erp verplaatst de scène van de overgave van Breda naar onze tijd. De overgave van Occupy Breda verwijst naar de Occupybeweging die op 17 september 2011 begon met de bezetting van Wall Street. Het waren vooral jongeren die geïnspireerd werden door de revoluties in de Arabische wereld en de revoluties van de Spaanse 15-mei beweging (*Indignados*) in hetzelfde jaar. De Occupy beweging sloeg over naar vele andere landen, waaronder Nederland.

Het gaat altijd om macht, zowel in de 17^e eeuw als in onze tijd, alleen met andere spelers op het toneel; in 2010/2011 zijn het betogingen tegen de macht van grote ondernemingen en financiële instituten, ten koste van burgers en democratie. Er werd gereageerd tegen de economische ongelijkheid, hebzucht en de '*onzichtbare macht*' van de multinationals.

Bij Diego Velázquez is de strijd gestreden en ziet het tafereel vergeleken met het werk van Aaron er braaf uit. Alle betrokkenen zijn herkenbaar bij Velázquez en de lansen staan keurig rechtop. Bij Aaron zijn het diffuse figuren, met helmen en lansen die naar diverse richtingen gaan. Wie er tegen wie vecht is onduidelijk en het verhaal is nooit af.

Het Oude testament Prediker 3 bevat een tekst die nogal eens in kerken wordt *voorgedragen*. *De twee laatste regels zijn de volgende:*

*'Er is een tijd om van iemand te houden en er is een tijd om iemand te haten.
Er is een tijd van oorlog en er is een tijd van vrede'*

Nietzsche zou zeggen: 'De eeuwige wederkeer der dingen'.

Als ik de grote zaal van Club Solo binnentreed zie ik in de verte onmiddellijk het doek uit onze collectie hangen. Wij hebben '*De vier engelen des doods*', door Aaron 'De vier engelen der wrake' genoemd, altijd een fascinerend schilderij gevonden. Ik constateer dat het werk hier zeer tot zijn recht komt en nog steeds uiterst sterk is.

De wraak van de vier engelen, 250x150, 2011

Albrecht Dürer 1496-1498, 39,4x28,2

De zalen van Club Solo stralen een mooi licht uit. Deze ruimtes zijn veel mooier dan die in het voormalige Stedelijk Museum de Beyerd waar het licht nooit klopte.

Van Erp heeft inspiratie gevonden in een houtgravure uit de serie Apocalyps van Albrecht Dürer. (1496-1498 - 1471-1528) De geweren van Aaron komen min of meer overeen met de stand van de zwaarden. *De scherpe duidelijke lijnen en vormen van Dürer staan tegenover het diffuse schilderen van Aaron.*

Club Solo; Kloosterlaan 138 Breda, info@clubsolo.nl. Stuur een mail om een bezoek aan de tentoonstelling Aaron van Erp te reserveren. www.clubsolo.nl

Club Solo heeft M HKA van Hedendaagse Kunst Antwerpen uitgenodigd een meer conceptuele kunstenaar tegenover Aaron van Erp te plaatsen: 'Francoir Curlet' (1967) uit Parijs, maar ook geen jongen die lichtvoetig tegen de wereld aankijkt.

16 mei tot en met 27 juni 2021 woensdag tot en met zondag van 11uur - 17 uur.

Een magistrale tentoonstelling.

Zie eventueel ook **Privé Domein 126: Aaron van Erp en het 'Erpisme' tegenover de 'De Vijfde Lijn' van Steven Aalders**

Galleries voor Aaron van Erp: Tim van Laere Antwerpen:

www.timvanlaeregallery.com Livingstone gallery: www.livingstonegallery.nl